

РЕШЕНИЕ

№ 19339

гр. София, 09.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 19.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **5246** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс, във връзка с чл. 118 от КСО.

Образувано е по жалба на Т. Е. П., ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес [населено място],[жк], вх.А, ет.б, ап.13 срещу Решение №1040-21-229/25.04.2024г., издадено от Директора на ТП на НОИ София-град, с което е отхвърлена жалба вх.№1012-21-389/09.04.2024г. на Т. Е. П. срещу Разпореждане №214-00-3523-6/03.04.2024г. на ръководителя на осигуряването за безработица за прекратяване изплащането на отпуснато ѝ на осн. чл.54ж, ал.1 и във вр. чл.54а, ал.1, чл.54б, ал.1 и чл.54в, ал.1 от КСО с Разпореждане от 03.04.2024г. парично обезщетение за безработица, считано от 23.03.2024г.

Жалбоподателката обжалва решението като неправилно и незаконосъобразно и твърди, че до настоящия момент няма право на пенсия за ОСВ. Неправилно била извършена преценка на правото ѝ по чл.68, ал.3 от КСО, който се отнася за лица, които нямат право на пенсия по ал.1 и 2. Твърди се, че П. имала право на „друг вид пенсия, която обаче не се явява пречка“ да ѝ бъде отпуснато ПОБ. Иска се от съда да постанови решение, с което да отмени решението на ТП на НОИ София-град и потвърденото с него разпореждане, като подчертава, че лицето няма отпусната и не получава „каквато и да е пенсия до този момент“, поради която нямало да е налице получаване на две обезщетения.

В съдебно заседание жалбоподателката чрез процесуален представител адв.С., поддържа депозираната жалба. Моли се съдът да уважи жалбата и да отмени като неправилно и незаконосъобразно решението на НОИ София-град. На стр.26 от делото е видно, че съгласно служебна бележка от дирекция „Пенсии“ става ясно, че лицето не е придобило право на пенсия за ОСВ, предвид което следва да бъде уважена жалбата. Моли съда за присъждане на сторените по делото разноски, съгласно представен списък.

Ответникът, чрез процесуален представител в открито съдебно заседание оспорва жалбата, моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Във връзка с изразеното становище в хода по същество от пълномощник на жалбоподателя пояснява, че съгласно служебната бележка от дирекция „Пенсии“ жалбоподателката не е придобила право на осигурителен стаж и възраст към 01.03.2024г, от която дата е отпуснато паричното обезщетение за безработица, такова право вече е придобито от 23.03.2024г, поради което на осн. чл.54 от КСО изплащането на вече отпуснато парично обезщетение за безработица е прекратено. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. В дадения от съда срок представя писмени бележки. Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление от 01.03.2024г. /л.51-51 гръб/, подадено чрез Дирекция „Бюро по труда – Сердика“, Т. Е. П. е сезирала административния орган с искане за отпускане на ПОБ на основание чл.54а от КСО, като е приложила към заявлението Заповед №41/29.02.2024г, издадена от „Орно Ритейл“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] за прекратяване на трудовото й правоотношение на основание чл.71, ал.1 от КТ, считано от 01.03.2024г /л.52 от делото/.

Предвид навършена от жалбоподателката възраст за придобиване на право на лична пенсия за ОСВ, с уведомително писмо от 15.03.2024г от Т. П. са изискани всички оригинални документи за осигурителен стаж.

С Разпореждане №214-00-3523-1 от 15.03.2024г. /л.36 по делото/ производството по отпускане на ПОБ е спряно на основание чл.54г, ал.4, т.2 от КСО.

След представянето на изисканите документи, с Разпореждане №214-00-3523-2 от 18.03.2024г. /л.33 от делото/ производството по заявлението за ПОБ е възобновено.

С писмо изх.№ 1019-21-4425#2/18.03.2024г. /л.32 от делото/ от дирекция „Пенсии“ е изискано да се извърши преценка относно правото на жалбоподателката на лична пенсия за ОСВ към 01.03.2024г – датата на прекратеното й трудово правоотношение с „Орно Ритейл“ ЕООД.

С Разпореждане №214-00-3523-3 от 18.03.2024г. /л.29 от делото/ производството по отпускане на ПОБ отново е спряно до извършване на преценка по отношение придобитото от П. право на пенсия за ОСВ.

От Дирекция „Пенсии“ е съставена и представена служебна бележка изх.№1029-21-3716#1/29.03.2024г. /л.26 от делото/, съгласно която по представените документи Т. Е. П. има зачетен осигурителен стаж от трета категория труд в размер на 30 години, 11 месеца и 28 дни и към дата 01.03.2024г не е придобила право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68, ал.1-3 от КСО.

С Разпореждане №214-00-3523-4 от 01.04.2024г. /л.23 от делото/ производството по заявлението за отпускане на ПОБ е възобновено, като с Разпореждане №214-00-3523-5/03.04.2024г. /л.22 от делото/ исканото ПОБ е отпуснато, считано от

01.03.2024г до 28.02..2025г в размер на 41,85лв дневно.

С Разпореждане №214-00-3523-6 от 03.04.2024г /л.20 от делото/ изплащането на ПОБ е прекратено на основание чл.54ж, ал.1 във вр. чл.54д, ал.1, т.3 от КСО, считано от 23.03.2024г. с мотив, че е придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68, ал.3 от КСО.

Срещу Разпореждане №214-00-3523-6 от 03.04.2024г. е депозирана жалба /л.19 от делото/, адресирана до Директора на ТП на НОИ София-град, като Директора на ТП на НОИ София-град се произнася с Решение №1040-21-229/25.04.2024г. /л.14-16 по делото/, с което жалбата на Т. П. е оставена без уважение като неоснователна.

Решението е изпратено със съпроводително писмо, получено от жалбоподателката на 08.05.2024г, видно от известието за доставяне /л.18 по делото/

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е допустима - подадена е в срок, от лице, за което е налице правен интерес от обжалването, срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Видно от представените по делото заповеди (Заповед № 1015-21-17/27.01.2023 г. на директора на ТП на НОИ София - град за възлагане функциите на административни органи по чл. 54ж, ал. 1 и, ал. 3 КСО и Заповед № 1712/17.08.2015 г.), обжалваното решение на директора на ТП на НОИ - София-град и разпорежданията на длъжностно лице на осигуряването за безработица, са издадени от компетентен орган в рамките на материалната компетентност на органа, в установената форма, като са спазени административнопроизводствените правила и същите съдържат фактически и правни основания. В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Оспореното решение е постановено по жалба на Т. Е. П. срещу Разпореждане № 214-00-3523-6/03.04.2024г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл. 54ж, ал.1 във вр. чл.54д, ал.1, т.3 от КСО е прекратено изплащането на отпуснато на жалбоподателката парично обезщетение за безработица по чл.54а от КСО, считано от 23.03.2024г поради придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68, ал.3 от КСО.

Предмет на спора по делото се свежда до това дали придобитото от жалбоподателката право на лична пенсия за ОСВ се явява отрицателна предпоставка по отношение на правото за обезщетение за безработица, както и дали личната пенсия по чл.68, ал.3 от КСО е такава за осигурителен стаж и възраст и че придобитото право за лична пенсия за ОСВ, ако такава не е отпусната и получавана, не пречатства получаване на ПОБ, тъй като не е налице дублиране на осигурителни плащания.

От данните по делото безспорно се установява, че към датата на подаване на заявление за ПОБ -01.03.2024г Т. Е. П. няма изискуемия осигурителен стаж за придобиване на право на лична пенсия за ОСВ по чл.68, ал. 1 и 2 от КСО, както и възрастта по ал.3 на същия член, предвид това към сочената дата 01.03.2024г не придобива право на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по реда на чл.68, ал.1-3 от КСО, и с Разпореждане №214-00-3523-5 от 03.04.2024г исканото ПОБ е отпуснато считано от датата на прекратяване на трудовото правоотношение на лицето -01.03.2024г.

Нормата на чл.54а, ал.1 от КСО определя, че право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица“ най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди

прекръпяване на осигуряването и които: имат регистрация като безработни в Агенция по заетостта; не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в РБ или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл.68а или професионална пенсия по чл.168 и не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл.114а, ал.1 от КТ. От разпоредбата е видно, че една от отрицателните предпоставки за правото на ПОБ е придобито право на пенсия за ОСВ, като законодателят не е обвързал тази предпоставка с реализирането на това право с изключение на пенсията за ОСВ в минимален размер по чл.68а от КСО и на професионалната пенсия по чл.168 от КСО, за които се изисква да бъдат получавани, респективно отпуснати. Следователно регламентирания материални предпоставки за придобиване на ПОБ са свързани както с внасянето или дължимостта на осигурителни вноски във фонд „Безработица“ за определен от законодателя период от време преди настъпване на осигурения социален риск, така и с обстоятелството дали лицето е придобило право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в РБ или пенсия за старост в друга държава по общия ред; или има отпусната пенсия за ОСВ в намален размер по чл.68а от КСО или професионална пенсия по чл.168 от КСО.

Регламентираната с чл.54а, ал.1, т.2 от КСО законова забрана за съвместяване на осигурително плащане за парично обезщетение за безработица и на придобито субективно право на пенсия за осигурителен стаж и възраст е с цел да се предотврати едновременното и припокриващо се получаване на две осигурителни плащания на две различни основания и от два различни фонда, които да заместят доходите от трудова дейност при невъзможност на осигуреното лице да полага труд. С последната разпоредба се предвижда, че изплащането на ПОБ се прекръпява с придобиване право на пенсия за ОСВ в РБ или на пенсия за старост в друга държава, или при отпускане на пенсия по чл.68а или по чл.168 от КСО. Правото на ПОБ бива изключено с придобиване на право на лична пенсия за ОСВ по чл.68 от КСО и от реализираното право на ранно пенсиониране по чл.68а и съответно чл.168 КСО. По делото няма данни жалбоподателката да е придобила право за осигурителен стаж и възраст по чл.68, ал.1 и ал.2 от КСО и от реализирано право на ранно пенсиониране по чл.68а и чл.168 КСО. Не се и твърди, че П. е получавала пенсия по чл.68а или по чл.168 КСО, следователно релевантно в процесния случай е обстоятелството дали е придобила право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по общия ред, разписан в чл.68 от КСО.

Нормата на чл.68, ал.1 от КСО урежда общия ред за право на пенсия за ОСВ, то се придобива при навършване на възраст от 60 години и 10 месеца от жените и 63 години и 10 месеца от мъжете и осигурителен стаж 35 години и 2 месеца за жените и 38 години и 2 месеца за мъжете. От 31 декември 2016г възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година, както следва: 1. До 31 декември 2029г възрастта за жените се увеличава с по 2 месеца за всяка календарна година, а от 01. януари 2030г – с по 3 месеца за всяка календарна година до достигане на 65 годишна възраст ; 2.до 31 декември 2017г възрастта за мъжете се увеличава с 2 месеца, а от 1 януари 2018г – с по 1 месец за всяка календарна година до достигане на 65 годишна възраст. Съгласно ал.2 на чл.68 от КСО от 31 декември 2016г осигурителният стаж по ал.1 се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 2 месеца до достигане на осигурителен стаж 37 години за жените и 40 години за мъжете. В ал.3 на

същия член законодателят предвижда, че в случай, че лицата нямат право на пенсия по ал.1 и ал.2, до 31 декември 2016г. те придобиват право на пенсия при навършване на възраст 65 години и 10 месеца за жените и мъжете и най-малко 15 години действителен осигурителен стаж. От 31 декември 2016г възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 2 месеца до достигане на 67 годишна възраст. Съгласно чл.15, ал.2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж /НПОС/, правото на пенсия по чл.68, ал.1 и ал.2 от КСО през 2024г се придобива от жените при навършена възраст 62 години и 2 месеца и за зачетени 36 години и 6 месеца осигурителен стаж. Ал.3 от същата разпоредба гласи, че право на пенсия по реда на чл.68, ал.3 от КСО се придобива през 2024г при не по-малко от 15 години действителен осигурителен стаж и навършена възраст 67 години.

Към датата на заявлението за ПОБ -01.03.2024г. П. няма изискуемия осигурителен стаж за придобиване право на лична пенсия за ОСВ по чл.68, ал.-2 от КСО, както и възрастта по ал.3, предвид това към тази дата 01.03.2024г не придобива право на пенсия за ОСВ, с оглед на това и с Разпореждане №214-00-3523-5 от 03.04.2024г исканото ПОБ е отпуснато, считано от датата на прекратяване на трудовото правоотношение с работодателя.

Изискуемата възраст по чл.68, ал.3 от КСО /67 години/ Т. П. навършва на 23.03.2024г, с което при зачетен осигурителен стаж 30 години, 11 месеца и 28 дни от трета категория труд, изпълнява условията за придобиване на право на лична пенсия за ОСВ по условията на чл.68, ал.3 от КСО. Към дата 23.03.2024г по отношение на П. са изпълнени изискванията за придобиване на право на пенсия за ОСВ по чл.63, ал.3 от КСО, което от своя страна се явява правопрекратително условие досежно изплащането на ПОБ.

Съгласно разпоредбата на чл.54д, ал.1, т.3 от КСО изплащането на ПОБ се прекратява при придобиване право на пенсия за ОСВ в РБ или пенсия за старост в друга държава, или при отпускане на пенсия за ОСВ в намален размер по чл.68а или на професионална пенсия по чл.168 – в тези случаи изплащането на ПОБ се прекратява. Парично обезщетение за безработица се изключва от: придобитото право на лична пенсия за ОСВ по чл.68 от КСО и от реализираното право на ранно пенсиониране по чл.68а и на пенсиониране по чл.168 от КСО.

Нормата на чл.54д, ал.1, т.3 от КСО визира пенсия за ОСВ, чиито видове законодателят изрично е регламентирал в Глава шеста „Задължително пенсионно осигуряване“, раздел I „Пенсии за осигурителен стаж и възраст“. В чл.68 от КСО са определени условията, при които се придобива право на такава пенсия по общия ред, като в ал.3 е хипотезата за придобиване на такава право от лица, които нямат право на лична пенсия при условията на ал.1 и ал.2, но могат да придобият такава пенсия при по-благоприятни условия. С чл.68, ал.3 от КСО се създава правна възможност за придобиване, макар и при други условия, но отново на лична пенсия за ОСВ. Според съда пенсията по чл.68, ал.3 от КСО е лична пенсия и като такава, препятства получаване на ПОБ. Обстоятелството, че пенсията не е отпусната и изплащана на жалбоподателката, е ирелевантно, тъй като законовото изискване е само за придобиване на право на такава пенсия, за разлика от пенсиите по чл.68а и чл.168 от КСО, които трябва да бъдат и отпуснати. След като на 23.03.2024г. П. е придобила право на лична пенсия за ОСВ, то същата няма право на ПОБ, тъй като по силата на чл.54д, ал.1, т.3 от КСО само придобиването на право на пенсия за ОСВ се явява достатъчно условие за прекратяване на изплащането на ПОБ.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са законосъобразни, тъй като са издадени от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила в съответствие с материалния закон и с неговата цел. С оглед на това жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателката остават направените от нея разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, ще следва да се присъди сумата от 100 лв. - юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София - град, 67 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. Е. П. ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес [населено място],[жк], вх.А, ет.6, ап.13 срещу Решение №1040-21-229/25.04.2024г., издадено от Директора на ТП на НОИ София-град, с което е отхвърлена като неоснователна жалба вх.№1012-21-389/09.04.2024г. на Т. Е. П. срещу Разпореждане №214-00-3523-6/03.04.2024г. на ръководителя на осигуряването за безработица за прекратяване изплащането на отпуснато й на осн. чл.54ж, ал.1 и във вр. чл.54а, ал.1, чл.54б, ал.1 и чл.54в, ал.1 от КСО с Разпореждане от 03.04.2024г. парично обезщетение за безработица, считано от 23.03.2024г.

ОСЪЖДА Т. Е. П. с ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място],[жк], вх.А, ет.6, ап.13 да заплати на Националния осигурителен институт сума в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено.

СЪДИЯ: